

(2000/C 170 E/085)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1684/99**υποβολή: Reino Paasilinna (PSE) προς την Επιτροπή**

(22 Σεπτεμβρίου 1999)

Θέμα: Ηλικία συνταξιοδότησης των πυροσβεστών

Στη Φινλανδία οι πυροσβέστες συνταξιοδοτούνται στην ηλικία των 65 ετών ενώ στα άλλα κράτη μέλη η ηλικία αυτή ορίζεται ανάλογα με την εθνική νομοθεσία. Κατά τη διάσκεψη σχετικά με τις συνθήκες εργασίας του προσωπικού καταπολέμησης πυρκαϊών που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη από 9 έως 16 Μα ου 1990, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ) συνέστησε να μειωθεί σημαντικά η ηλικία συνταξιοδότησης των πυροσβεστών. Η εργασία των πυροσβεστών είναι ιδιαίτερα κοπιαστική και επικίνδυνη και θα ήταν ορθό να ληφθούν υπόψη οι συστάσεις της ΔΟΕ σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προτίθεται η Επιτροπή να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις ή, τουλάχιστον, να υποβάλει συστάσεις με στόχο τη μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης των πυροσβεστών σε όλα τα κράτη μέλη;

Απάντηση της κυρίας Διαμαντοπούλου εκ μέρους της Επιτροπής

(26 Οκτωβρίου 1999)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν προτίθεται να υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση της ηλικίας συνταξιοδότησης των πυροσβεστών στα κράτη μέλη.

(2000/C 170 E/086)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-1690/99**υποβολή: Rosa Díez González (PSE) προς το Συμβούλιο**

(20 Σεπτεμβρίου 1999)

Θέμα: Καταδίκη σε θάνατο, στις ΗΠΑ, του ισπανού πολίτη Joaquín José Martínez

Στις 2.11.1999 θα εξετασθεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Φλόριντα (ΗΠΑ) η έφεση που ασκήθηκε όσον αφορά τη θανατική καταδίκη του ισπανού πολίτη Joaquín José Martínez, ο οποίος κρατείται στο «διάδρομο του θανάτου» της φυλακής του Starke (ΗΠΑ). Η υπεράσπιση του ευρωπαίου αυτού πολίτη έχει επισημάνει την έλλειψη δικαστικών εγγυήσεων και τη μη εφαρμογή της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας, που οδήγησαν στην επιβολή της αχαρκτηρίστης αυτής ποινής, η οποία συνεχίζει να ισχύει σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ.

Λαμβάνοντας υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της υπόθεσης και το γεγονός ότι η απάνθρωπη αυτή τιμωρία δεν είναι επανορθώσιμη,

1. Τι έπραξε το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να επιτύχει — έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των Ηνωμένων Εθνών, το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα κ.τ.λ. κ.τ.λ., — την εφαρμογή ενός παγκόσμιου μορατόριουμ στην εκτέλεση των θανατικών ποινών (ψηφίσμα της 18.06.1998) και την οριστική κατάργηση μιας ποινής προσβλητικής για τις στοιχειωδέστερες δημοκρατικές αξίες;
2. Τι μπορεί και σκέπτεται να πράξει το Συμβούλιο ώστε να αποτρέψει την εκτέλεση και να επιτύχει τη διεξαγωγή μιας δίκαιας και ελεύθερης δίκης του πολίτη Joaquín José Martínez;

Απάντηση

(2 Δεκεμβρίου 1999)

1. Η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της εφαρμογής της θανατικής ποινής αποτελεί βασικό στοιχείο της γενικής πολιτικής της για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Τον Ιούνιο του 1998, το Συμβούλιο ενέκρινε κατευθυντήριες γραμμές για την πολιτική της ΕΕ απέναντι στις τρίτες χώρες σχετικά με το θέμα της θανατικής ποινής. Τελικός στόχος είναι η σε παγκόσμιο επίπεδο κατάργηση της θανατικής ποινής. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, οπουδήποτε ισχύει ακόμα η θανατική ποινή, το Συμβούλιο καλεί τα κράτη να επιβάλουν ένα Μορατόριουμ στην εφαρμογή της και επιμένει να τηρηθούν οι στοιχειώδεις κανόνες. Επίσης ενθαρρύνει περαιτέρω τα κράτη να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη στις διεθνείς νομικές πράξεις που απαγορεύουν την εσχάτη των ποινών.

2. Σύμφωνα με αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές, η ΕΕ ανέλαβε την πρωτοβουλία να εισηγηθεί για πρώτη φορά από κοινού κατά την 55η σύνοδο της Επιτροπής των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (1999), το σχέδιο ψηφίσματος σχετικά με τη θανατική ποινή, το οποίο μέχρι τότε είχε υποβάλει μόνη η Ιταλία. Η πρωτοβουλία αυτή υπήρξε εξαιρετικά επιτυχής: όχι μόνον η φρασεολογία ήταν εντονότερη από ό,τι στα προηγούμενα ψηφίσματα, αλλά επίσης συγκέντρωσε περισσότερες συμμετοχές — 72 κράτη έναντι 65 το 1998. Η ΕΕ ανέλαβε επίσης την πρωτοβουλία να οργανώσει, στο περιθώριο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μία ομάδα συζήτησης για τη θανατική ποινή, στην οποία συμμετείχαν μη κυβερνητικοί οργανισμοί και αντιπρόσωποι κυβερνήσεων από διάφορες χώρες.

3. Υστερα από την επιτυχία που συνάντησε στην 55η σύνοδο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών το σχέδιο ψηφίσματος σχετικά με τη θανατική ποινή, η ΕΕ υπέβαλε επίσης, για πρώτη φορά, στο πλαίσιο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών (54η σύνοδος) που συνήλθε εφέτος, σχέδιο ψηφίσματος σχετικά με τη θανατική ποινή. Με το ψήφισμα αυτό καλούνται τα κράτη που εξακολουθούν να διατηρούν τη θανατική ποινή να θεσπίσουν, μεταξύ άλλων, ένα μορατόριουμ για την εκτέλεση θανατικών ποινών, με προοπτική την οριστική κατάργηση της θανατικής ποινής. Το Συμβούλιο είναι πεπεισμένο ότι η πρωτοβουλία αυτή της ΕΕ θα ενισχύσει περαιτέρω τη διεθνή τάση προς την κατεύθυνση της κατάργησης της εσχάτης των ποινών.

4. Εκτός από τις γενικές πρωτοβουλίες σε πολυμερή ή διμερή πλαίσια, υπάρχουν περιστάσεις όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση προβαίνει σε συγκεκριμένες ενέργειες που αφορούν ατομικές περιπτώσεις. Την Ευρωπαϊκή Ένωση την απασχολούν ιδίως οι περιπτώσεις παραβίασης ορισμένων στοιχειωδών κανόνων στο θέμα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Για παράδειγμα, η θανατική ποινή δεν θα έπρεπε ποτέ να επιβάλλεται σε άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών κατά τη στιγμή της διάπραξης του εγκλήματός τους, ούτε σε εγκύους γυναίκες, σε μητέρες, ή σε άτομα που έχουν απωλέσει τις διανοητικές τους ικανότητες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδίδει επίσης μεγάλη σημασία στο σεβασμό ορισμένων κανόνων που παρέχουν στοιχειώδεις νομικές εγγυήσεις, όπως η ύπαρξη σαφών και πειστικών αποδείξεων, η αρμοδιότητα του δικαστηρίου και η αυστηρή τήρηση των διαδικασιών καθώς επίσης και η κατάλληλη δικαστική συνδρομή.

5. Στην περίπτωση του κ. Joaquín José Martínez, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα παρακολουθήσει εκ του σύνεγγυς τα αποτελέσματα της έφεσης που έχει ασκήσει στο Ανώτατο Δικαστήριο της Φλώριδας και θα αντιδράσει σύμφωνα με τις προαναφερθείσες αρχές.

(2000/C 170 E/087)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1692/99

υποβολή: Manuel Pérez Álvarez (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(29 Σεπτεμβρίου 1999)

Θέμα: Ενέργειες υπέρ των ηλικιωμένων ατόμων

Η εκτέλεση των θέσεων Β3-4104 του προϋπολογισμού του 1996 και της αντίστοιχης θέσης του προϋπολογισμού του 1997 που αφορούν τις ενέργειες υπέρ των ηλικιωμένων ατόμων ανεστάλη λόγω προσφυγής που άσκησε η Μεγάλη Βρετανία ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβάλλοντας έλλειψη νομικής βάσεως για τις θέσεις αυτές.

Είναι σε θέση η Επιτροπή να αναφέρει πως εξελίσσεται η κατάσταση σχετικά με τις θέσεις αυτές που αφορούν τα ηλικιωμένα άτομα και κατά πόσο θεωρεί ενδεχόμενη την εκτέλεση των θέσεων αυτών του 1996 και 1997;

Απάντηση της κ. Διαμαντοπούλου εξονόματος της Επιτροπής

(12 Νοεμβρίου 1999)

Στις 17 Ιουλίου 1998 συνήφθη διοργανική συμφωνία σχετικά με τις νομικές βάσεις και την εφαρμογή του προϋπολογισμού μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η συμφωνία αυτή όριζε ότι η χρησιμοποίηση κονδυλίων από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας απαιτούσε μια «βασική πράξη» (δευτερογενής νομοθεσία η οποία παρέχει νομικό έρεισμα για την κοινοτική δράση και για την πραγματοποίηση δαπανών που εγγράφονται στον προϋπολογισμό), με ορισμένες μόνον ειδικές εξαιρέσεις. Με βάση την προαναφερόμενη διοργανική συμφωνία το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έκρινε αναγκαία τη συνέχιση της υπόθεσης C-239/96 κατά την οποία αμφισβήτησε την πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για επιχορηγήσεις από την Επιτροπή και από τη γραμμή του προϋπολογισμού Β3-4104 και η υπόθεση διαγράφηκε.

Μια εξαίρεση που επιτρέπεται από τη διοργανική συμφωνία είναι για την ενίσχυση προπαρασκευαστικών μέτρων με στόχο την προετοιμασία προτάσεων για την έγκριση μελλοντικών κοινοτικών ενεργειών. Με βάση τα προαναφερόμενα, ενέργειες οι οποίες αφορούν τα ηλικιωμένα άτομα ενισχύθηκαν το 1998 μέσω της γραμμής του προϋπολογισμού Β3-4116 (συνεργασία με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τις ενώσεις κοινωνικά